

bag ved Betænkningen, er rokket. Og sammen med en Folketingsmand henvender han sig saa til den højtærede Forsvarsminister i hans Egenskab af Marineminister og anmoder om, at det Materiale, om hvis misvisende Anvendelse der altsaa i dette Øjeblik ikke foreligger Tvivl, maa blive overgivet Statens statistiske Bureau til Gennemsyn og til Bearbejdelse, idet nemlig to af dette Tings Partier have erklæret sig villige til at undersøge, om ikke Orlogsværftets Arbejdere trænge til Lønningsforhøjelse, ja mere end det: have udtalt, at de sikkert trænge dertil, og at man følgelig virkelig kan forlange, at der foreligger et Grundlag til at arbejde paa. Den højtærede Minister svarer Nej, det Materiale er en Gang bearbejdet, det er bearbejdet af den Kommission, som Forsvarsminister Krabbe har nedsat, og det bliver ikke overgivet til nogen ny Bearbejdelse.

Maa jeg, siden jeg nævner Forsvarsminister Krabbe, i Parentes bemærke, at efter at jeg havde talt forrige Gang om Orlogsværftets Arbejdere, var der et Blad, der begyndte med, og naturligvis andre, der bjæffede det efter, at jeg var bleven oplyst af det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) om, at den Kommission, jeg havde angrebet saa stærkt, var nedsat af Forsvarsminister Krabbe. Det var simpelthen med eet Ord Usandhed, for det allerførste, jeg sagde om den Kommission, var, at den var nedsat af Forsvarsminister Krabbe, og at jeg beklagede alligevel, at Orlogsværftets Arbejdere ikke selv vare blevne Medlemmer deraf. Men vedkommende Blad kunde saa tilføje, at da det ærede Medlem fra Skern havde gjort opmærksom derpaa, var jeg bleven stikkende i den Kritik, jeg var begyndt paa, af Kommissionen, hvilket saaledes ogsaa var usandfærdigt. Men altsaa, hvorfor maa dette Materiale, der efter kyndige Statistikeres Gennemgang øjensynligt er misvisende, ikke paa Folketingsmænds Anmodning blive overgivet til Bearbejdelse af Statens statistiske Bureau, der øjensynligt er langt mere kvalificeret til at undersøge statistisk Materiale end den Kommission, hvis Rubrikker og Opstilling ere lige misvisende. Ja, hvorfor? Ja, hvorfor maa Orlogsværftets Arbejdere ikke organisere sig fagligt? Hvorfor skulle de samtidig være Tjenestemænd paa den Maade, at de skulle aflægge Æd til Fanen og endogsaa delvis ere bundne af Krigsartiklerne, ere bundne i deres Arbejde til Staten, bo i Statens Huse delvis, hvorfor skulle de paa den ene Side behandles som Tjenestemænd

— og dog have de jo ikke Tjenestemænds Fortrin i andre Henseender, bl. a. i Henseende til Lønningerne; og hvorfor behandles de paa den anden Side som Arbejdere, naar der laves Statistik paa dem? Hvorfor skal den Statistik gaa ud paa at sammenligne dem med private Arbejdere? Det tillades dem ikke at organisere sig fagligt saaledes som andre Arbejdere. Det er ikke holdbart. Naar den højtærede Forsvarsminister i sin Egenskab af Marineminister for ikke at faa statistisk, officielt oplyst, hvor misvisende den Statistik er, som Kommissionen har lavet, siger Nej overfor Folketinget, som ikke ønsker andet end at faa Sagen kyndigt oplyst, saa er det heller ikke holdbart.

I sin Egenskab af Krigsminister har Forsvarsministeren underskrevet en Kundgørelse for Hæren, den er af 4. August 1910 og hedder B. 22. Jeg skal ikke komme ind paa, hvad for en Ravage denne Kundgørelse har gjort i Fæstningsartilleriets Avancementsforhold, derved at den vaabenvise Avancementsmetode gennem denne Kundgørelse er bleven erstattet med en regimentsvis. Forsvarsministeren læser sikkert med stor Omhu „Underofficersbladet”, og derfra vil han vide, hvad han har afstedkommet derved, og at han for Resten har afstedkommet det paa en saadan Maade, at det er kommet i flagrant Uoverensstemmelse med den Maade, hvorpaa Militærmusikerne skulle avancere. Men jeg skal ikke komme videre ind paa Realiteten i denne Sag, det, der derimod interesserer mig her, er den højtærede Forsvarsministers Forhold til Underofficerernes faglige Organisering. Jeg taler altsaa om dette, at Underofficererne af Hensyn til deres Uddannelsesforhold og af Hensyn til deres Avancementsforhold, som de gerne ville have Lejlighed til at tale med den højtærede Forsvarsminister om, og af Hensyn til forskellige andre Underofficererne interesserede Sager ønske at organisere sig i en Landsorganisation, en Landsorganisation, som ikke har andet Formaal end at tale fagligt om sine faglige Anliggender, en Landsorganisation, der ikke kan være noget verdensrystende eller landsfarligt, eftersom Norge har en saadan. Hvorfor maa Underofficererne ikke organisere sig for som Landsorganisation at tale med deres Minister om deres faglige Forhold? Det vilde bringe Ministeren i en organisk Forbindelse med andre end hans egne Embedsmænd; det vilde have sin Betydning ganske særlig med Hensyn til Undervisnings- og Avancementsforholdene. Jeg finder Anledning til at sige her i denne Sal til den højtærede